

[Lykketoft]

et lovforslag af denne art ikke kan undgå at blive kompliceret.

Punkt 1: vi har ønsket i fællesskab at varetage en række særlige hensyn med overgangsordninger og særregler. Det er den politiske begrundelse.

Punkt 2: der er tale om, at vi skal beskatte noget, som pr. definition er meget kompliceret, og som ingen levende mennesker i forvejen kan finde ud af; derfor er det klart, at de heller ikke kan finde ud af den beskatning, der skal lægges på det.

Punkt 3: der er tale om en beskatning, der skal pålægges netop de institutioner, som pr. definition har de bedste muligheder for at undvige en beskatning, den bedste kapacitet til at undvige en beskatning, og derfor skal der selvfølgelig være en indvendingsfri, en ikke-hullet lovgivning, og den bliver på dette meget komplicerede område kompliceret.

Jeg vil spørge hr. Anders Poulsen, om han ikke godt kan se, at sådan må det hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Hvor mange områder hr. Lykketoft og jeg er uenige på her kan jeg ikke give svar på nu, det må vi se på under udvalgsarbejdet, men at det forhold, at det er et yderst kompliceret beskatningsområde, vi har med at gøre, skulle nødvendiggøre et meget kompliceret lovforslag, er jeg ikke enig i.

Der kan vælges mellem to principielt forskellige metoder. Man kunne vælge en overskuelig og enkel og forståelig lov, men den skulle naturligvis følges op af temmelig komplicerede cirkulærer og bekendtgørelser, og så må man overveje: hvad er at foretrække?

Men der er den principielle forskel på at lave en enkel og forståelig lov og tage de komplicerede ting i cirkulærer og at lave en meget kompliceret lov, at hvis man vælger den lette og overskuelige lov, så er der domstolskontrol på hele forvaltningsområdet. Det kunne principielt godt tale for, at man valgte den enkle løsning.

Når man vælger at gøre selve lovgivningen meget kompliceret, så påtager lovgivningsmagten sig altså den del af ansvaret. Det er de overvejelser, man må gøre. Det er med hensyn til disse principielle ting, jeg har gjort visse indsigelser i mit første indlæg.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg ved ikke, hvor sadistiske hr. Lykketoft og skatteminister Isi Foighel er, men sadistiske må de jo nærmest være efter det, hr. Anders Poulsen siger her, når han siger, at man kunne vælge mellem et enkelt system og et indviklet system, og at de altså har valgt det indviklede. Det kan jo kun være, fordi man er sadist, hvis man vælger det indviklede, når man har frit valg mellem de to. Sagen er jo nok, at det har man ikke.

Må jeg rette en fejl, som hr. Lykketoft nu to gange har gjort sig skyldig i? Hr. Lykketoft har argumenteret for, at der såmænd ikke er grund til at være så bekymret over, at det er et indviklet system, for det er jo institutioner, der skal klare det, og de har både maskiner og eksperter.

Nu går jeg ud fra, at det er korrekt, det, der står i fremsættelsestalen (Folketingstidende 1982-83, sp. 9039): »For opsparingsordninger i pengeinstitutter påhviler afgiftspligten derimod den enkelte kontohaver«.

Det kan godt være, hr. Lykketoft har ret i, at man er nødt til at vælge et indviklet system. Det er jeg nogenlunde overbevist om. Men man har ikke lov til at argumentere på den måde, at det ingenting gør, for det angår kun institutionerne. Det er en hård belastning for disse enkelte kontohavere, som jo ikke er få, og det synes jeg dog godt man kunne være så ærlig at indrømme.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Til hr. Bernhard Baunsgaard kun den bemærkning: ja, selvfølgelig bekymrer det mig, at det er nødvendigt på nogle områder at lave kompliceret lovgivning. Det skal vi selvfølgelig bestrebe os på at undgå i så vidt omfang som muligt, men det er jo ikke første gang, vi er tvunget til at lave en kompliceret lovgivning for at løse et problem effektivt. Det er jo i øvrigt pengeinstitutterne, der skal forvalte denne afgiftsbelastning, men det kan skatteministeren måske svare mere udførligt på.

Jeg kom egentlig herop for at sige til hr. Anders Poulsen, at netop i forhold til den beskrivelse, han gav af valgmulighederne, vil jeg fastslå, at vi fra socialdemokratisk side er